

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Υπερμεγέθης: φάλαινα ἐξώκειλεν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς πόλεως Ὀστένδης. Τὸ μήκος αὐτῆς εἶνε 19 μέτρων περίπου, δύο δὲ μέτρων καὶ ἡμίσεος τὸ πάχος τῆς· ἡ οὐρᾶ ἔχει πλάτος 4 μέτρων. Ἀμέσως ἐπωλήθη ὑπὸ τῶν ἀλιέων ἀντὶ 5,000 δραχμῶν εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες θὰ τὴν ἐκθέσωσιν εἰς κοινὴν θέαν. Μεθ' ὃ θὰ περιέλθῃ ὁ σκελετὸς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης.

Δύο γάλλοι, ἐπιστήμονες ἐξέδωκαν συγχρόνως δύο ἐπιστημονικὰς πραγματείας περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ποσίου ὕδατος ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας. Τῆς μίας αὐτῶν ὁ συγγραφεὺς δόκτωρ Μισέλ ἀναφέρει ὅτι ἡ πόλις Σωλὸν ἐν Γαλλίᾳ ἦτο ἐπὶ ἡμίτῳ αἰῶνα ἢ ἐστὶν διαρκoῦς ἐπιδημίας τυφοειδῶν πυρετῶν, ἐνεκα τῆς πύσεως ὕδατος, προσερχομένου ἐκ δεξαμενῆς, ἣτις ἐσκαμμένη παρὰ τοὺς πόδας ὄρους τινὸς εἶχε καταστῆ δοχεῖον ποικίλων παρασίτων οὐσιῶν. Ὡσαύτως εἰς Ὠξέρρην τῷ 1882 ἐνέσκηψε τύφος εἰς ἐκείνας μόνον τὰς συνοικίας καὶ τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, αἵτινες ἐπορίζοντο ὕδωρ, προσερχόμενον ἀπὸ τινος ἐν γειτονικῷ χωρίῳ πηγῆς, μολυνθείσης ὑπὸ τῶν ἀπορριμάτων ἀσθενoῦς ἐκ τύφου, ριπτομένων εἰς μέρος ἐν ἧ δύο μέτρα εὐρισκόμενον ὑπεράνω τοῦ σημείου ἐνθα συνέρρον τὰ ὕδατα τῆς πηγῆς.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐτέρας πραγματείας κ. Α. Hampton ἐξετάζει τὸ ζήτημα τοῦ ποσίου ὕδατος ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἐκ τῶν μελυδίνων σωλήνων, ἐν ᾧ διαρρέει, δυναμένων νὰ ἐπέλθωσιν ἀπροδοκῆτων, ἐξ ὧν κινδυνεύει ἡ δημοσία ὑγεία.

Ὁ καθηγητὴς Germain Sée ἐξέδωκεν ἐσχάτως μελέτην ἐπὶ τῆς πνευμονικῆς φθίσεως. Κατ' αὐτὸν δὲν εἶνε ἡ φθίσις ἀσθένεια τοῦ ὀργανισμοῦ, ὡς ποτε ἐπιστεύετο, ἀλλ' εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐντὸς τῶν πνευμόνων ἀναπτύξεως μικροσκοπικοῦ παρασίτου, ὅπερ διὰ τριῶν ὁδῶν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὀργανισμῷ: διὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, τῆς τροφῆς, καὶ τοῦ ἐμβολικισμοῦ. Ὡσαύτως ἡ φθίσις δὲν εἶνε νόσος ἀθεράπευτος· ἐγκαιρῶς προληφθεῖσα, δύναται νὰ θεραπευθῆ, καὶ πολλάκις ἐθεραπευθῆ. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς θεραπείας, ὁ συγγραφεὺς ἀπαριθμεῖ μακρὸν κατάλογον φαρμάκων. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἐξευρέθῃ τὸ εἰδικὸν φάρμακον, ἀλλὰ μέχρις οὗ ἐξευρέθῃ, πρέπει ἐμμέσως νὰ προσβάλληται τὸ παράσιτον ἐν τοῖς τρόποις τῆς υπάρξεως αὐτοῦ.

Προσεχῶς ἀρικνεῖται ἐξ Αὐστραλίας εἰς Λονδῖνον ἵπποδαμαστής τις, ὀνόματι Galcoyne, τὸν ὅποιον ἀνυπομόνως ἀναμένει ὁ ἐν Λονδίῳ κόσμος τῶν φιλίππων. Ὁ Galcoyne τιτλοφορεῖται καθηγητῆς, διαφέρει δ' ἐντελῶς κατὰ τὸ σύστημα τῆς τέχνης τῶν Εὐρωπαίων συναδέλφων του· διότι ἐν ᾧ εἰς Ἀγγλῶς ἵπποδαμαστής ζητεῖ προθεσμίαν ἐνὸς μηνός, καὶ ἐνίοτε πλείοτερον, ὅπως δαμάσῃ ἕνα ἵππον, οὗτος αἰτεῖ πρὸς τοῦτο δύο μόνον ὥρας. Διαμένει συνήθως ἐν νεᾷ Ὑόρκῃ, ἐνθα πλείστοις θριάμβους συγκομιζεῖ. Ἐν διαστήματι τριῶν ὡρῶν ἐξημέρωσεν ἀκαταδάμαστον ἵππον, ὅστις εἰς οὐδένα χαλινὸν ὑπετάσσεται, εἶχε φρονεῖσαι ἄνθρωπον καὶ πολλοὺς ἀναβάτας καταρρίψει.

Ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερίς» τῶν Ἰνδιῶν ἐδημοσίευσεν κ' ἐφέτος τὴν τακτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φονευθέντων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν κατὰ τὸ 1883. Οἱ φονευθέντες κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμποσούνται εἰς 22, 905 ἀπέναντι 22, 125 φονευθέντων τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ 20,057 θάνατοι προήλθον ἐκ δηγμάτων φαρμακερῶν ὄφρων, 985 ἀνθρώποι ἐσπαράχθησαν ὑπὸ τίγρεων, 287 ὑπὸ λύκων καὶ 217 ὑπὸ λεοπαρδάλων. Κτήνη ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν 47,478. Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε αὐτῷ, ἐνῶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον μέρος ἐφονεύθησαν ἐκ δηγμάτων τῶν ἰοδύλων ἐρπετῶν, ἐκ τῶν κτηνῶν μόνον τὰ 1644 ἐρέθησαν φονευθέντα ὑπὸ τῶν αὐτῶν φαρμακερῶν ζώων. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ τῶν ἐπικινδύνων τούτων ζώων διωγμὸς ἐξασκολεθεῖ οὐχ ἤττον ἀνένδοτος. Κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων 19,890 θηρία καὶ ἐρπετά.

Αἱ κυρίαί, ὅσαι συνειθίζουσι νὰ περισφίγγωσι τὸ στήθος αὐτῶν ἐντὸς στενοτάτου στηθοδέσμου, ἄς ἀναγνώσωσι τὰς κατωτέρω ὀλίγας γραμμὰς ἵνα ἴδωσι πόσον ὀλεθρίας συνεπειὰς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ χρῆσις τοῦ τόσο ἐπικινδύνου εἰς τὴν ὑγείαν αὐτῶν στολιδίου.

«Τὴν ἐσπέραν τῆς χθές, γράφουσιν ἐκ Βασιλείας εἰς τὸ «Φιγαρῶ» κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, τραγικὸν γεγονός διέκοψεν ἐσπερίδα τινὰ δεδομένην ἐν τῇ πόλει μας.

«Καθ' ἣν στιγμὴν γοργὸς στρόβιλος συμπάρευσεν ἐν μεθυστικῇ ὀρμῇ χορευτὰς καὶ χορευτρίκας, νεαρὰ κυρία ἐξέφυγεν αἴφνης τῶν βραχιόνων τοῦ συγχορευτοῦ τῆς καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἀμέσως ἡ ὀμῆγυρις ὅλη ἔσπευσε πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνιερῶσιν ἢ πτόμα ψυχρὸν πλέον.

Ἰατροί τις προσκλήθηθαι ἐσπευσμένως ὠμολόγησεν ὅτι ὁ θάνατος τῆς νέκας γυναικὸς προήλθεν ἐκ τοῦ στηθοδέσμου τῆς, ὅστις εἶχε συσφιχθῆ ὑπὲρ τὸ δέον ἰσχυρῶς, καὶ εἶχεν ὑποβάλει οὕτω εἰς φρικτὴν βάσανον τὰ ὄργανα τῆς ἀναπνοῆς καὶ τὰ τῆς κυκλοφορίας, τὰ περιβάλλοντα τὸ στέριον. Ἐκ τούτου ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἀκαριαῖος».

Σκέψις Ἀλεξάνδρου Δουμαῖ περὶ γυναικῶν:
Ὁ Θεὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ δὲν ἐδώρησε γένεια εἰς τὰς γυναῖκας, διότι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ σιωπήσωσιν οὔτε καθ' ὃν χρόνον θὰ ἐξυρίζοντο.

Δι δ ἄ σ κ α λ ο ς. — Πῶς σὲ λένε, μικρῆ;
Μ α θ η τ ῆ ς. — Γεώργη Μήτρου.
Δι δ ἄ σ κ α λ ο ς. — Τί δουλεῖς κάνει ὁ πατέρας σου;
Μ α θ η τ ῆ ς. — Ἀπέθανε.
Δι δ ἄ σ κ α λ ο ς. — Τί ἔκανε πρὶν ἀποθάνῃ;
Μ α θ η τ ῆ ς. — Ἦταν ζωντανός.

Ἡ κυρία Ρ. (ἄσχημος ἀκχιζομένη): — Δὲν μοῦ λέγετε, κύριε καθηγητά, διατί μᾶς ὀνομάζουσι τὸ ὠραῖον φύλλον;

— Νὰ σὰς εἰπῶ, κυρία μου, κί ἐγὼ δὲν γνωρίζω.